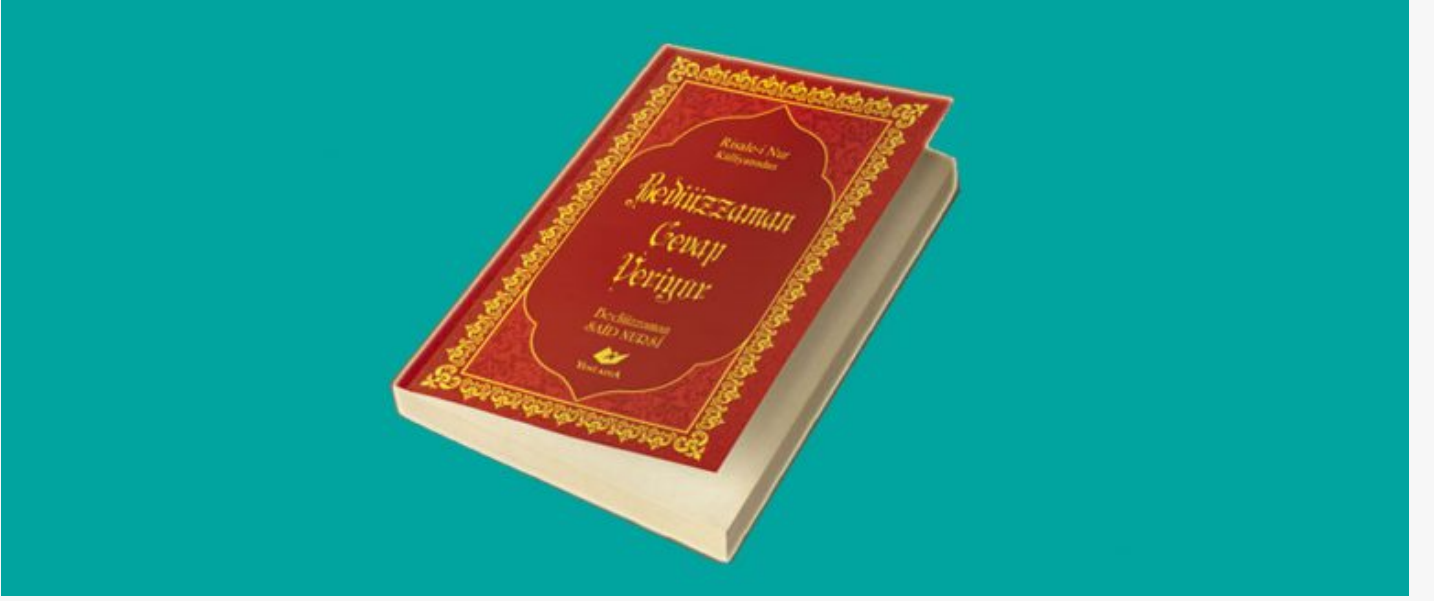

Said Nursî modeli

Bediüzzaman'ın vefatının 50. yılına tekabül eden 5. Risale-i Nur Kongresinin ana konusunu “Çağımızın sorunlarına çözüm arayışları ve Said Nursî modeli” olarak belirleyip, masa çalışmalarına taksim edilen konu başlıklarını alabildiğine geniş tuttuğumuzda, “Acaba çerçeveyi bu kadar kapsamlı tutarsak, meselenin içinden çıkmakta zorlanmaz mıyız?” gibi bir endişe ve tereddüdümüz de olmadı değil.

Din ve siyasetten demokrasi insan haklarına, Kürt sorununa, dünya ve bölge barışına, aile ve kadına, gençliğe, iman-insan ve ahlâka, sanat-kültür ve estetiğe uzanan bir skala içinde insanlığın temel problemlerini Risale-i Nur'daki tesbitler ışığında yorumlayıp somut neticeler çıkarabilecek kadroları bulup, aynı günlerde bir araya getirebilmek dahi başlı başına bir meseleydi.

Ama diğer taraftan, 50. yılı, Üstadın bütün bu temel konulardaki esaslı ve ufuk açıcı mesajlarını ortak akıl ürünü çalışmalarla külliyattan çıkarıp derli toplu bir şekilde kamuoyuna deklare etme görev ve sorumluluğu, bu tereddütleri aşarak işin üzerine gitme kararlılığımızı kuvvetlendirdi.

Ve çok şükür, birçok handikapa rağmen maksat hâsıl oldu. Belirlenen konu başlıkları, Türkiye'nin dört bir tarafından gelen ilim ve fikir erbabı tarafından saatlerce enine boyuna çalışılıp müzakere edilerek sonuç bildirileri hazırlandı.

Evvelâ, kongrenin ikinci günü dar kapsamlı bir davetliler grubuna duyurulan bildiriler, bir hafta sonra gerçekleşen “Said Nursî ve demokratik açılım” paneli öncesinde kamuoyuna açıklandı.

İlk olumlu yankı, panelistlerden Nazlı Ilıcak'ın “Ben Said Nursî'nin kitaplarını okuyamadım, ama sonuç bildirilerini dinleyince, fikirlerinin hâlâ taze ve güncel olduğunu, çare aranan temel sorunlar için geçerli çözümler getirdiğini gördüm” anlamındaki sözlerinde kendisini gösterdi.

Demek ki, bu sonuç bildirilerinin, şu veya bu sebeple Risale-i Nur'u inceleme imkânı bulamamış aydınlar behemahal ulaştırılması gerekiyor.

Milletin ve insanlığın temel problemlerine çözüm bulmak için kafa yoran iyiniyetli, vicdan ve sağduyu sahibi aydınlar, bu bildirilerde özet halinde sunulan mesajlara mutlaka ilgi duyacak ve bu mesajlara kaynak oluşturan eserleri de orijinalinden tetkik etme ihtiyacı hissedeceklerdir.

Panelistlerden Prof. Dr. Doğu Ergil'in, “Cumhuriyeti kuran kadrolar, tarihi ve sosyolojisi olmayan bir toplum oluşturmaya çalıştılar” tesbitinden sonra bunun imkânsızlığını vurgulayıp, Said Nursî'nin bu husustaki ikazlarına dikkat çekerek belirttiği şu nokta bu gözlemi tamamlıyor:

“Kendisi bir din adamı olduğu için çok fazla bilinmemiş. Çünkü din adamlarının söylemlerinin toplumca paylaşılmasına imkân verilmemiş.”

Gelinen noktada, Üstadın vefatından tam 50 yıl sonra, bu çember yavaş yavaş kırılmaya başlıyor. Said Nursî’nin Kur’ânî mesajları, her türlü baskı, yasak, karşı propaganda, perdeleme, gizleme, sansür... engellerini aşıp aydınlara ulaşıyor.

Bilgisizlikten kaynaklanan önyargılara dayalı mesnedsiz suçlamalar, yerini öğrenme ve anlama merakına terk ediyor. Nitekim 23 Mart’ta gazeteyle birlikte verdiğimiz ve ek talep üzerine tekrar bastığımız “Aydınların gözüyle Said Nursî” ilâvesindeki yorumlar bunun güzel örnekleri.

Bunlar, 80 seneyi aşkın bir zamandır hakikat güneşini perdelemek için tezgâhlanan bilumum tertiplerin de artık sonuna gelinmekte olduğunu haber veren öncü işaretler. İnşallah arkası gelir.

Ve Prof. Dr. Mithat Sancar’ın ifade ettiği, ortak vicdana dayalı çözüm süreçleri, geçmiş dönemde her kesim için mağduriyet üreten haksız uygulamalardan hareketle rövanşist ve intikamcı arayışlara prim vermeden, âdil ve dengeli bir çizgide gelişerek devam eder ve ülkenin önü açılır.

İşte böyle bir tarihî dönemeçte, dayatmacı ve ayrımcı politikaların simgesi olan Kemalist sistemin yol açtığı çok derin ve kronik tıkanmanın açılması için, Bediüzzaman modeli son derece hayatî bir misyon daha üstlenmenin eşiğinde...

30.03.2010